ג' סיון
11 ביוני
יום ג'

באנית שטטוליון, בשעה בבוקר השלגחי מטרסיל • שח באוטן

בלחי צפוי, בללוד הבוליני הוגד לי רק על פטריה הטפליגה ב-14,

או "אסיה" הטפליגה מקונסטנצה ב-13, לוגל ענייני הועידה החלטחי

לנסוע לצרפת, בקדו הוגד לי שיש רכבת ישרה לפריס היוצאת מברלין

בשעה ורבע בבוקר, ומגיעהלפריס בשש וארבעים ושלש לסחרת לפנות בוקר,

וביום ששי הצטידתי בכרטיס (41.6 מרק) ונסעתי ביום שבת בבוקר. ברגע האמור, בדיוק נסרץ, הגעתי אחרי ליל נדודים לפריס, וסחוך עיפות לא ראיתי באותו יום איש. אחסול בבוקר נפגשתי עם ירבלום שמסר לי ידיעות על מצב ההכנות לועידה ועל הרשימה לקונגרס. פוע"צ נתקשרו עם השה"צ (יש להם קבוצה בלנטי) והציגו את ירבלום בראש, ושני לו אליעזר הכהן. ההתאחדות פה עומדת להציג את ניידיטש. בין פוע"צ ישנו "שמאליים", בעיקר מפי שהיו צ.פ. ולא היו בשום אופן רוצים לשמוע על ניידימש. תהיה פה גם קנדידטורה של הרויזיוניסטים שיש להם קצת השפעה בצרפת. לאיחוד מתיחסים פה בספקנות, מפני היתה הרע להתאחדות. ירבלום משלים עם איחוד בארץ, אך אינו רואה כיצד נתאחד עם ההתאחדות. דאגתי העיקרית היא אם האיחוד יגדיל באופן ניכר את כוחנו באינטרנציונל. פישר כמובן נלהב לאיחוד. את ליפשיץ לא פגשתי. במשרדו של ירבלום נתקשרתי עם הלוויד ונודע לי שיש אניה הספליגה מחר (היום) מסרסיל ומגיעה לבירות ב-18. עוד בהיותי בברלין החלטתי לנסוע באניה רק עד בירות, ולבוא משם באוטו, כי על ידי כך ארויח זמן, וכך גם כתבתי מברלין לוה"ם של א"ה. אולם לשם כך נזקקתי לויזה הסורית; הדבר היה בשתים עשרה, בזמן שהמשרדים נסגרים. גמרתי עם ירבלום ללכת מיד אה"צ לסדר הויזה, אם כי ירבלום התנגד לנסיעתי הנחפזה, ופישר, כמובן, סידר לי מיד אספה פומבית ליום החמשי... לאה"צ ניגשנו לפרפקטורה לשם ויזה, ושם אומר לנו הפקיד שעלי לשוב מחר, לקבל הויזה, כי הענין צריך להמשך עשרים וארבע שעות... בארנו לו שהאניה ספליגה מחר, ועלי עוד היום לנסוע - הוא באחת: מחר. ירבלום מכיר את הפקיד ומדבר

אתו רוסית (הוא רוסי ומקבל שוחד) - אך לשוא. טלפנו ללוד, והוא שלח את "אישו", אך גם זה לא יכל לעשות, כי ה"מאבער" שלו אינו. לבסוף נטפל לשומר הסף, צרפתי אינוליד, והלה הבטיח לעזור ודבר עם הפקיד. נתעוררה תקוה. אמרו לבוא בחמש - כשסוגרים המשרד. אני כל היום חלוי ועומד: יעלה או לא יעלה בידי לנסוע. בחמש באנו שוב. הפקיד קבל את העשרים פרנק ועשה את חויזה (שמחירה 6 פרנק...) מהרנו ללוד וסידרנו כרטיס לבירות (11 לירות), ובערב נסעתי עם פישר לחתנת לאן. כתבתי לבן צבי, דוב ואליהו על הענינים - לארץ החלטתי בלבי לא להודיע אלא לבוא במפתיע. בחשע וחצי בערב עזבתי את פריס (כרטיס למרסיל 172 פר.), ובעשר ורבע הבוקר הגעתי למרסיל ומיד עליתי על האניה. כפי שהוגד לי נגיע בשבת לאלכסנדריה ונעמוד שם שני ימים ומשך יום נגיע לבירות, ז.א. שבעוד שבוע אהיה בארץ. אגיע, איפוא, בחמשה ימים לפני היום שיחכו לי.

לע"ע באניה מצוין. הקבינה היא כמו במחלקה שניה. רק ארבע סטות, מים, נקיון, אמבטי. ארוחת הצהרים - בשפע מופרז, אם לשם התחלה טובה או כמנהגם. "אקדמות" - סרדינים, נקניק, זיתים. מנה תגונה של אורז מילנזי. שוב - מעין צלי או נא של שמנים או ארנבות או איזה בעל חי קטן אחר - דוקא טעים מאוד. ושוב מנה - שני מיני נקניקים וחפוחי אדמה. ולקנוח - גבינה, ואחר כך פירות (חפוחים) ולבסוף קפה. וכל הזמן יין בשפע, והכל ביד רחבה. בארבע - טה וחלב וחמאה ורבה - והכל ממין משובח. רק חטה חריף עד לאין שתות.